Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 14.08.1964, sp. zn. 6 Co 348/64, ECLI:CZ:MSPH:1964:6.CO.348.1964.1

Číslo: 58/1964

Právní věta: Vykonatelné rozhodnutí vojenského útvaru o náhradě škody je jako rozhodnutí orgánu státní správy podkladem pro výkon rozhodnutí podle § 274 písm. f) o. s. ř.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 14.08.1964

Spisová značka: 6 Co 348/64

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 274

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1964 sb. rozh.

Vykonatelné rozhodnutí vojenského útvaru o náhradě škody je jako rozhodnutí orgánu státní správy podkladem pro výkon rozhodnutí podle § 274 písm. f) o. s. ř.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze ze dne 14. srpna 1964, 6 Co 348/64).

Obvodní soud pro Prahu 4 nařídil výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného na základě vykonatelného rozhodnutí vojenského útvaru ze dne 8. listopadu 1963 č. 103/1963.

V odvolání vytýkal povinný, že žádnou škodu nezpůsobil a že rozhodnutí vojenského útvaru je nesprávné.

Městský soud v Praze rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Při nařizování výkonu rozhodnutí soud zkoumá, zda tu je vykonatelné rozhodnutí a zda návrh na výkon rozhodnutí je v souladu s tímto rozhodnutím (§ 261 odst. 1 o. s. ř.).

Jako podklad pro výkon rozhodnutí slouží v tomto případě rozhodnutí vojenského útvaru o náhradě

škody. Jde o to, zda toto rozhodnutí je takovým titulem pro výkon rozhodnutí, jaký předpokládá ustanovení § 274 písm. f) o. s. ř.

K tomu je uvést toto:

Podle § 11 odst. 1 zák. č. 88/1952 Sb. lze za škodu, kterou způsobil státu příslušník ozbrojených sil, uložit náhradu podle předpisů, které vydá příslušný ministr. O náhradě škody rozhoduje orgán určený příslušným ministrem; jeho rozhodnutí je vykonatelné soudní exekucí.

Po vydání zákona č. 71/1958 Sb. bylo by třeba zásady tohoto zákona promítnou i do náhradového řízení ohledně příslušníků ozbrojených sil, ježto se tento zákon jinak těchto osob netýká (srov. § 20 zák. č. 71/1958 Sb.).

Vzhledem k zmocnění, které bylo dáno ministrům národní obrany a vnitra ustanovením § 11 zák. č. 88/1952 Sb. a se zřetelem na znění § 20 zák. č. 71/58 Sb., upravili pak oba ministři otázky náhrady škod způsobených na majetku ozbrojených sil jejich jejich příslušníky vydáním speciálních předpisů. Na úseku MNO jde o rozkaz ministra národní obrany z 23. 11. 1959, jímž se s účinností od 1. listopadu 1960 vydává předpis „Řízení o náhradách škody“ s evidenční značkou Zákl.-3-3. Tento předpis má povahu obecného předpisu (srov. směrnici pléna Nejvyššího soudu k zajištění jednotného výkladu zákona č. 71/1958 Sb. ze dne 9. 11. 1961, Pls 2/61, uveřejněnou pod č. 64/1961 sb. rozh. a sděl. soudů ČSSR pod IX/2 a doprovodný referát uveřejněný jako příloha k uvedené směrnici, str. 286 – 288).

Soud I. stupně proto nepochybil, když na podkladě rozhodnutí vojenského útvaru ze dne 8. XI. 1963, ukládajícího povinnému povinnost k náhradě škody 1200,- Kčs, nařídil výkon rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo povinnému dne 17. 11. 1963 doručeno do vlastních rukou i s poučením, že může proti němu podat do 15 dnů odvolání, což se nestalo. Vykonatelnost je pak potvrzena útvarem.

Nic jiného soud zkoumati nemůže; zejména nemůže přezkoumávat, zda toto rozhodnutí je meritorně správné. To bylo možno jen v odvolacím řízení proti zmíněnému rozhodnutí útvaru, k němuž však nedošlo, když povinný nepodal odvolání.